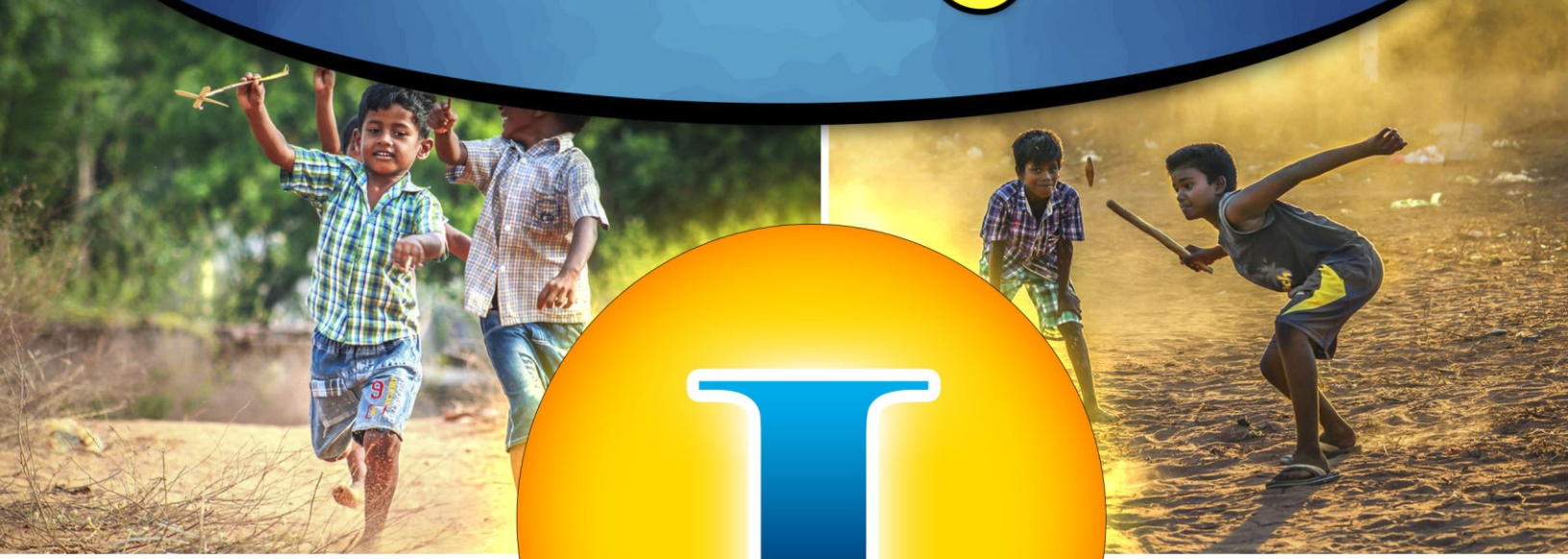

பாடல்படி
வீளையாடல்கள்

உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம்

www.worldtamilacademy.com

உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம்

www.worldtamilacademy.com

விளையாட்டுக்கள்

உலகில் உள்ள அனைவருக்கும் பிடித்த ஒன்று விளையாட்டு ஆகும். விளையாட்டு என்றவுடன் குழந்தைகளின் நினைவுக்கு வருவது மகிழ்ச்சி மட்டுமே. ஆட்டம் பாட்டம் வரிசையில் ஓட்டத்திற்கும் இடம் கொடுப்பது தான் விளையாட்டு. விளையாட்டிற்கான இலக்கண வரையறை எதுவும் கிடையாது. தொல்காப்பியர் மெய்ப்பாடுகள் குறித்து கூறுகையில், உவகை (மகிழ்ச்சி) எனும் உணர்வு விளையாட்டின் காரணமாக வெளிப்படும் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதன் மகத்துவத்தை உணர்ந்த பாரதியார்,

**ஓடி விளையாடு பாப்பா! - நீ
ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா!
கூடி விளையாடு பாப்பா!**

என்று பாடியுள்ளார். ஒருவர் விளையாட்டில் ஈடுபடும் பொழுது தான் அவருடைய பொறுமை, நேர்மை, ஒழுக்கம், கீழ்ப்படிதல் ஆகிய நற்குணங்களைக் கண்டறிய இயலும் என உளவியல் அறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். குழந்தைகள் படிப்பைக் காட்டிலும் விளையாட்டில் தனிக்கவனம் செலுத்துவதை நம் அன்றாட வாழ்வில் காணலாம். பள்ளி, கல்லூரிகளில் படிப்புடன் விருப்பப் பாடமாக விளையாட்டும் கற்றுத் தரப்படுகிறது. பொழுதுபோக்கிற்காக உருவாக்கப்பட்ட விளையாட்டு காலப்போக்கில் நேரமின்மைக் காரணத்தால் காணாமலே போய்விட்டது. வெட்ட வெளிகளில், தெருக்களில் கூட்டம் கூட்டமாக விளையாடிய மழலைச் செல்வங்கள் இன்று வீடு எனும் கூண்டிற்குள் அடைபட்டுக் கிடப்பதைக் காணலாம். வளர்ந்து வரும் நாகரிகமும் பெற்றோர்களின் மிகுதியான வேலைப் பளுவும், குழந்தைகள் நலனில், கவனச் சிதறலை ஏற்படுத்தியுள்ளன. அதனால் குழந்தைகளுக்குரிய முழுநேரத்தையும் படிப்பிற்கு மட்டுமே செலவிடுகின்றனர். உடற்கல்வியைப் புறக்கணித்து விடுகின்றனர்.

பள்ளி விட்டு வீடு திரும்பும் குழந்தைகள் புத்தகப் பையினை வைத்துவிட்டு விளையாடச் செல்லும் தருணம் மிகவும் மகிழ்ச்சியானதாகும். விளையாட்டு இன்றளவும் விளையாடப்படுகிறது. அதற்கான இடம், காலம், கருவி ஆகியவை மட்டும் வேறுபடுகிறது.

நினைத்த நேரங்களில் நினைத்த இடங்களில் விளையாடிய நிலை மாறி, கிடைத்த நேரங்களில் வீட்டிற்குள் இருந்து கொண்டு, கணினி, அலைபேசிகளில் கோபப் பறவைகள் (Angry Birds) சிலந்தி மனிதன் (Spider Man), நொறுக்கு மிட்டாய் (Candy Crush), சாகச விளையாட்டு (Adventure Game) போன்ற பயனற்ற விளையாட்டுக்களை விளையாடுகின்றனர். இதனால் சிறுவயதிலேயே குழந்தைகளுக்கு உடல் பருமன், சோர்வு நிலை, மன அழுத்தம் போன்ற நோய்கள் உண்டாகின்றன. இரவு நேரங்களில் விளையாடுவதால் கண்பார்வைக் குறைபாடுகள் ஏற்படவும் வாய்ப்பு உள்ளது. ஆனால் தமிழர்களின் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் வெயில், மழை எனப் பாராமல் மணல் தரைகளில், நீர் நிலைகளில் விளையாடப்பட்டன. இவற்றால் குழந்தைகளுக்கு நோய்நொடிகள் ஏற்படவில்லை. மாறாக உடலுக்குத் தேவையான நோய் எதிர்ப்பு ஆற்றலும் பயிற்சியும் கிடைத்தன. மேலும் உடலுக்கு வலுவூட்டல், வளைந்து கொடுக்கும் தன்மை, தைரியம், விரைவாகச் செயலாற்றும் பண்பு, மன சக்தி, அறிவுத்திறன் மேம்பாடு, மனக்கூர்மை, படைப்பாற்றல் மற்றும் நினைவாற்றல் மேம்பாடு ஆகிய அம்சங்களையும் கொண்டதாக, நம் பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் அமைந்துள்ளன. இவையாவும் இன்றைய குழந்தைகளுக்குக் கிடைப்பது இல்லை.

நுங்கு வண்டி, கண்ணாமூச்சி, கோலிக்குண்டு, நொண்டி, தட்டாங்கல், கிட்டி, பம்பரம் முதலிய பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் சிறுவர்களுக்கு உற்சாகத்தையும் சுறுசுறுப்பையும் தரவல்லனவாகும். குறிப்பாக சிலம்பாட்டம், சிங்கம்புலி ஆட்டம், இளவட்டக்கல் தூக்குதல், உரி அடித்தல் போன்ற விளையாட்டுக்கள் உடலுக்கு வலிமையைத் தருவதோடு தன்னம்பிக்கையையும் அளிக்கின்றது. குழந்தைகளிடையே விட்டுக்கொடுக்கும் மனப்பான்மை, நட்புடன் பழகும் பண்பு மற்றும் ஒற்றுமை உணர்வு மேலோங்கவும் வழி செய்கின்றது. விளையாட்டுப் பொருட்களைச் சிறுவர்களே உருவாக்குவதால் அவர்களின் கற்பனைத்திறனும் படைப்பாற்றலும் அதிகரிக்கின்றது. நடுவர், விளையாடுபவர் மற்றும் வேடிக்கை பார்ப்பவர் ஆகிய அனைவரையும் ஒன்றிணைக்கும் விதமாக பாரம்பரிய விளையாட்டுக்கள் அமைந்துள்ளன. இத்தகு சிறப்புகளை உடைய தொன்மையான விளையாட்டுக்களையும் அவற்றை விளையாடும் விதிமுறைகளையும் பற்றி அறிவோம்.

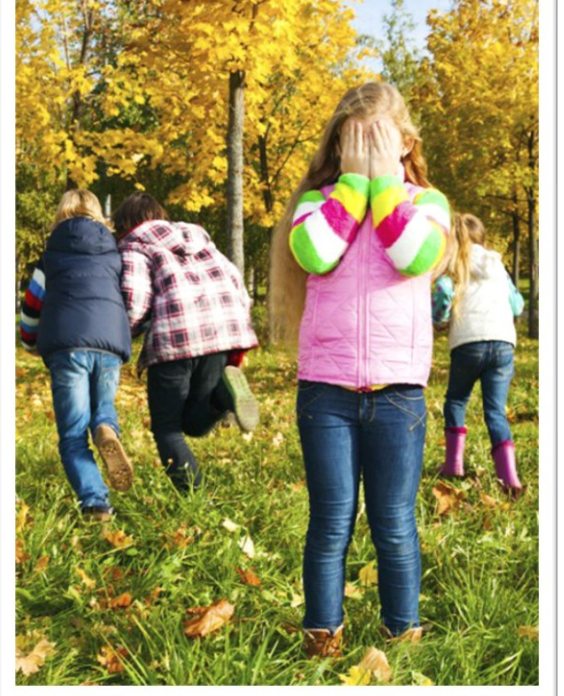

1. கண்ணாழ்ச்சி
2. கிட்டிப்புள்ளு
3. கோலிக்ஞண்டு
4. பம்பரம்
5. தட்டாங்கல்
6. நுங்குவண்டி
7. பச்சைக் குதிரை
8. குத்து விளையாட்டு
9. நொண்டி (பாண்டி)
10. இசை நாற்காலி

1. கண்ணாமூச்சி

தற்காலத்தில் குழந்தைகளிடையே ஓடியாடி விளையாடும் பழக்கம் குறைந்துள்ளது. ஓடியாடி விளையாடுவதால் உடல் வியர்த்து, தேவையில்லாத உப்பு நீர் வெளியேறுகிறது. இதனால் நமக்கு உடல் சுறுசுறுப்பு அடைகிறது. இவ்வாறு ஓடியாடி விளையாடும் வகையில் அமைந்துள்ளது தான் கண்ணாமூச்சி விளையாட்டு. கண்ணைக் கையால் மூடிக்கொண்டு விளையாடும் விளையாட்டு கண்ணாமூச்சி ஆகும். பின்னாளில் துணியால் கண்ணைக் கட்டிக்கொண்டு விளையாடுவதாக மாறியுள்ளது. இது ஒழிந்து பிடித்தல், ஓடிப்பிடித்தல் போன்ற எளிமையான பெயர்களில் அழைக்கப்படுகிறது.

ஒளிந்து நின்று திடீரென கண்முன் தோன்றி மகிழ்விக்கும் விளையாட்டு அப்பூச்சி விளையாட்டு ஆகும். அதாவது சிறுகுழந்தைகள் தன் முகம் மற்றும் கண்களை பொத்திக்கொண்டு திடீரென 'பே' என்று கத்தியும் கண் இமைகளை வெளிநோக்கி மடித்துக் கொண்டும் பயமுறுத்துவர். இச்செயலைக் கண்டு பெற்றோர்கள் பயப்படுவது போல ஒளிந்து நின்று, மீண்டும் குழந்தை முன் தோன்றி மகிழ்விப்பதாகும். இந்த அப்பூச்சி விளையாட்டு, கண்ணாம்பூச்சி ஆக மாற்றம் பெற்று காலப்போக்கில் கண்ணாம்பூச்சியாக மாறியுள்ளது. கண்ணன் அப்பூச்சி காட்டி விளையாடியதை,

“வேயின் குழல் ஊதி வித்தகனாய் நின்ற
ஆயன் வந்து அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்,
அம்மனே அப்பூச்சி காட்டுகின்றான்!”

என்ற திருமொழி பாடல் மூலம் பெரியாழ்வார் குறிப்பிட்டுள்ளார். தளர் நடைப் பருவத்தில் தாய்மார்கள் குழந்தைகளுக்குக் கண்ணாம்பூச்சி விளையாடக் கற்றுக்கொடுத்து நடைப்பயிலப் பழக்குவர்.

விளையாடும் முறை:

சிறு குழந்தைகள் முதல் பெரியவர்கள் வரை விரும்பி விளையாடுவார்கள். எத்தனை பேர் வேண்டுமானாலும் விளையாடலாம். குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கை வரையறை கிடையாது. ஒருவர் கண்ணில் துணியைக் கட்டிவிட்டு, சுற்றி நின்றும் விளையாடலாம். அல்லது ஒருவர் கண்ணை பொத்தி விட்டு, ஒன்று முதல் பத்து வரை எண்ணியும் விளையாடலாம். இந்த எண்களுக்குப் பதிலாக,

கண்ணாமூச்சி ரே ரே,
காரேமுட்டே ரே ரே,
ஒரு முட்டைய தின்று புட்டு
ஊளை முட்டைக் கொண்டுவா!

என்ற பாடலையும் பாடுவார்கள். இந்த விளையாட்டிற்குத் தலைவராக இருப்பவர் தான் ஒருவரின் கண்ணைப் பொத்தி, எண்களை எண்ணவோ அல்லது பாடலைப் பாடவோ வேண்டும். அவ்வாறு செய்த பின் மற்றவர்கள் ஓடி ஒளிந்து கொள்ள வேண்டும். கண்ணைப் பொத்தி இருந்தவர், ஒளிந்து இருப்பவர்களைத் தேடித் தொடும் முன் அவர்கள் தலைவரைத் தொட்டு விட வேண்டும். அவ்வாறு தலைவரைத் தொடவில்லை என்றாலும் கண்ணைப் பொத்தி இருந்தவர், மற்றவர்களைத் தொட்டுவிட்டாலும் அவர்கள் தோற்றவர் ஆவார். அவர்கள் விளையாட்டில் இருந்து வெளியேற வேண்டும். முதலில் கண்டுபிடிக்கப்படுபவரே தனது கண்ணைக் கட்டிக் கொண்டு மற்றவர்களைத் தேட வேண்டும். இப்படியாக விளையாட்டுத் தொடரும்.

சிறப்புகள்:

ஓடியாடி விளையாடுவதால் குழந்தைகளுக்கிடையே ஒற்றுமையுணர்வு மற்றும் சகோதரத்துவம் மேலோங்குகிறது.

* * *

2. கிட்டிப்புள்ளு

நாகரிக உலகில் குழந்தைகள் விளையாடும் விளையாட்டுக்கள் மத்தியில் பாரம்பரியமான கிட்டிப்புள்ளு எனும் விளையாட்டானது மறைந்து போய்விட்டது. இதனைக் கில்லிதண்டா, குச்சிக்கம்பு, குச்சி அடித்தல், சில்லாங்குச்சி, இந்தி மொழியில் கிட்டிதக்கா எனப் பல பெயர்களில் அழைப்பர். சிறுவர்கள், சிறுமியர்கள் என அனைவரும் இவ்விளையாட்டினை விளையாடுவார்கள். இவ்விளையாட்டினை விளையாடுவதற்கு கிட்டிப்புள், கிட்டிகோள் ஆகிய இரு கருவிகள் தேவைப்படும். சிறுவர்கள் விளையாடும் பொழுது இவற்றால் காயமடைவதும் உண்டு. அடுத்தவர் மீது கிட்டிப்புள் படாதவாறு, கவனமாகப் பார்த்து விளையாட வேண்டிய விளையாட்டு ஆகும்.

கிட்டிப்புள் விளையாடும் முறை:

கிட்டிப்புள் விளையாட ஒரு அடி நீளமுள்ள கம்பு ஒன்றை தயாரித்தல் வேண்டும். மற்றொரு சிறிய கம்பினை எடுத்து முனையை இருபக்கமும் கூர்மையாகச் செதுக்க வேண்டும். இதனைக் 'கிட்டிப்புள்' என்று அழைப்பர். பின்னர் மண் தரையில் ஒரு ஜான் அளவில் குழியைத் தோண்ட வேண்டும். தோண்டிய குழியில், செதுக்கி வைத்திருக்கும் சிறிதான கிட்டிப்புள்ளை வைக்க வேண்டும். பின்னர் ஒரு அடி நீளமுள்ள கம்பினால் குழியில் உள்ள கிட்டிப்புள்ளை அடிக்க வேண்டும். சுற்றியுள்ள நபர்கள் கிட்டிப்புள்ளைப் பிடித்துவிட்டால் தோற்றவர் ஆவார்.

அக்கிட்டிப் புள்ளைப் பிடிக்஑வில்லையென்றால் கிட்டி விழுந்த இடத்தில் இருந்து குழியை நோக்கி கிட்டியால் அளந்து செல்ல வேண்டும். அப்பொழுது வட்டம் வரை கிட்டியை முழுமையாக அளக்க முடிந்தால் எறிந்த இடத்திலிருந்து மதிப்பெண்ணைக் கணக்கிட்டு வழங்குவர். அவர் வெற்றி பெற்றவர் ஆவார். அவர் மீண்டும் ஆட்டத்தைத் தொடரலாம். அவ்வாறு கிட்டியால் அளக்க முடியாமல் போனாலோ அல்லது வட்டத்தினுள் பாதிச் சென்றாலோ விளையாடியவர் தோற்றவர் ஆவார். பின்பு விளையாடும் வாய்ப்பு மற்றவருக்கு வழங்கப்படும். இறுதியில் மதிப்பெண்கள் அதிகம் பெற்றவரே வெற்றி பெற்றவர் ஆவார்.

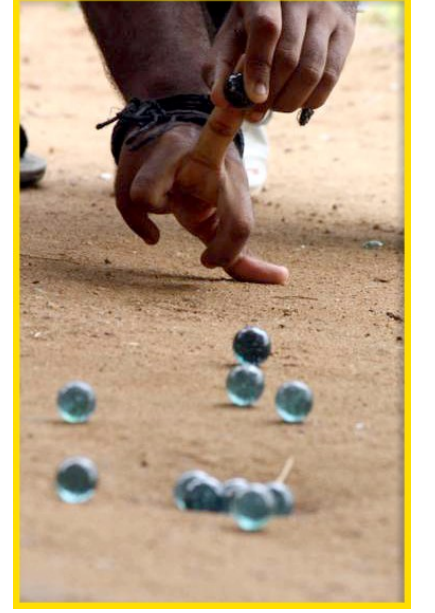
சிறப்புகள்:

மன வலிமை, குறி பார்த்து அடிக்கும் பண்பு மேலோங்குகிறது.

* * *

3. கோலிக்குண்டு

கோலிக்குண்டுகளை வைத்து விளையாடும் விளையாட்டு. கோலிக்குண்டு உருண்டையாகவும், பல வண்ணமாகவும் இருக்கும். சிறுவர்கள் விடுமுறை நாட்களில் விரும்பி விளையாடும் விளையாட்டாகும். கோலிக்குண்டுகளை தங்கள் அரைக்கால் சட்டையில் பையில் போட்டுக்கொள்வார்கள். பையில் உள்ள குண்டுகள் ஒன்றுடன் ஒன்று உரசும் போது உண்டாகும் சத்தத்தைக் கேட்டு ரசிப்பார்கள். கோலிக்குண்டு விளையாட்டினை எத்தனை பேர் வேண்டுமானாலும் விளையாடலாம். முக்கோணம் மற்றும் வட்ட வடிவில் கட்டம் போட்டும் விளையாடப்படும்.

கோலிக்குண்டு விளையாடும் முறை:

விளையாடும் முன் தரையில் கட்டம் போட வேண்டும். பின் கட்டத்தின் உள்ளே ஐந்து குண்டுகளை வைக்க வேண்டும். விளையாடுபவர்கள் ஒரு குண்டினைக் கையில் எடுத்துக் கொண்டு வலது கையைத் தரையில் ஊன்றி ஒரு விரலை மண்ணில் படும்படியும் நடு விரலின் மேல் குண்டினை வைத்து இடது ஆட்காட்டி விரலால் பிடித்து குண்டினைக் குறி வைத்து அடிக்க வேண்டும். கட்டத்தில் உள்ள குண்டுகள் அனைத்தையும் அடிப்பவர் வெற்றியாளர் ஆவார்.

முக்கோண கட்டம் போட்டு விளையாடுதல்:

முக்கோண வடிவில் கட்டம் போட வேண்டும். முதல் கட்டத்தில் ஒரு குண்டு, இரண்டு, மூன்று, நான்கு, ஐந்து குண்டு என கட்டத்திற்கு ஏற்றவாறு குண்டுகளை அடுக்கிக் கொள்வர். அடுக்கிய பின் ஒருவர் சற்றுத் தொலைவில் இருந்து குண்டினைக் குறி பார்த்து அடிக்க வேண்டும். முதல் கட்டத்தில் உள்ள குண்டினை அடித்தால் அனைத்துக் குண்டுகளும் அடித்தவருக்கே சொந்தம். இப்படி ஒவ்வொருவரும் பின் தொடர்ந்து விளையாட வேண்டும். விளையாட்டுக்களின் தன்மைக்கேற்ப வேகம் அதிகரித்து மகிழ்ச்சியோடு விளையாடலாம்.

வட்டம் போட்டு விளையாடுதல்:

தரையில் பெரிய வட்டமாக போட்டுக் கொள்ள வேண்டும். எத்தனை நபர்கள் விளையாடுகிறார்களோ, விளையாட்டின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப குண்டுகளை வட்டத்தில் வைக்க வேண்டும். பத்துக் குண்டுகளைக் கட்டத்தில் வைப்பர். முதலில் அடிப்பவர் ஒரு குண்டினைத் தூக்கிப் போடுவர். குண்டு எந்த இடத்தில் விழுகிறதோ அந்த இடத்தில் இருந்து எட்டுக் குண்டுகளைக் குறி வைத்து அடிப்பர். மூன்று அல்லது நான்கு குண்டுகளை அடித்து வெளியே சென்றுவிட்டால் குண்டு அடித்தவருக்கே சொந்தம். அப்படிக் குண்டினை அடிக்கத் தவறும் பட்சத்தில் அடுத்தவர் விளையாட்டினைத் தொடரலாம். இவ்வாறு மொத்தக் குண்டுகளையும் யார் அடிக்கிறாரோ அவரே (பழம்) வெற்றி பெற்றவர் ஆவார்.

* * *

4. பம்பரம்

சிறுவர்கள் பள்ளி விடுமுறை நாட்களில் மர நிழலில் பம்பரம் விளையாடுவார்கள். பம்பரம் என்ற வார்த்தை புதுமையாகத் தெரிகிறதா? பம்பரம் என்பது வேறு ஒன்றும் அல்ல. மரக்கட்டையால் செய்யப்பட்ட ஒரு விளையாட்டுக் கருவி. பம்பரம் கொய்யா அல்லது கருவேல மரக்கட்டையால் செய்யப்பட்டிருக்கும். பம்பரத்தின் மேல்பகுதி அகன்றும், கீழ்பகுதி குறுகி கூம்பு வடிவிலும் இருக்கும்.

இதன் கீழ்பகுதியில் ஆணி இணைக்கப்பட்டிருக்கும். பின்னர் இதன் மேல் கண்கவரும் வகைகளில் வண்ணங்கள் தீட்டப்படும். வண்ணப் பம்பரங்கள் சிறுவர்களுக்கு மிகவும் பிடித்த ஒன்றாகும். அதனால் எப்பொழுதும் கையில், பல வண்ணப் பம்பரங்களை வைத்திருப்பார்கள். இதைச் சுழற்ற ஒரு மீட்டர் நீளமுள்ள சாட்டை என்றழைக்கப்படும் கயிற்றைப் பயன்படுத்தி விளையாடுவார்கள். தற்காலத்தில் உலோகம் அல்லது நெகிழிப் பொருட்களாலும் பம்பரம் தயாரிக்கப்படுகிறது.

பம்பரம் விளையாடும் முறை:

பம்பரம் விளையாடுவதற்கு இத்தனை நபர்தான் விளையாட வேண்டும் என்ற வரைமுறை இல்லை. எத்தனை நபர் வேண்டுமானாலும் விளையாடலாம். விளையாடுவதற்கு முன் ஒரு வட்டம் போட வேண்டும். பின்பு அனைவரும் வட்டத்தைச் சுற்றி நின்று கொண்டு பம்பரத்தைச் சாட்டையால் சுற்ற வேண்டும். சுற்றியப் பம்பரத்தை, நேராகக் கையில் பிடித்து, சாட்டைக் கயிற்றின் ஒரு முனையைக் கட்டை விரலுக்கும் சுட்டு விரலுக்கும் இடையில் வைத்து கொள்ள வேண்டும்.

பின்பு முன்னோக்கிச் சென்று, பம்பரத்தை வட்டத்தில் சுழல விட வேண்டும். அப்படிச் சுழல விட்டப் பம்பரத்தைச் சாட்டையால் மேலே எடுக்க வேண்டும். பம்பரத்தை எடுக்கவில்லை என்றால் அவற்றை வட்டத்தில் வைக்க வேண்டும். அவ்வாறு பம்பரத்தை வட்டத்தினுள் விடும்போது, பம்பரம் இல்லாதவர் அந்தப் பம்பரத்தைக் கையால் பிடித்துவிட்டாலோ அல்லது அது சுழலவில்லை என்றாலோ அவையும் வட்டத்தினுள் வைக்கப்படும். வட்டத்தில் உள்ள பம்பரங்களை, முதலில் ஆடுபவர் குறி வைத்து வீழ்த்த வேண்டும். அப்போது கட்டத்தை விட்டு வெளியே செல்லும் பம்பரம் வெற்றி பெற்றவருக்கே சொந்தமாகும். பம்பரத்தைத் தரையில் சுற்ற விட்டு, சாட்டைக் கயிற்றால் எடுப்பதை 'கோஸ்' எடுத்தல் என்பர். 'கோஸ்' எடுத்த பம்பரத்தை உள்ளங்கையில் சுற்ற விடவும் செய்வர்.

சிறப்புகள்:

பம்பரம் விளையாடுவதால் சிறுவர்களிடையே ஒற்றுமை உணர்வும் சகோதரத்துவ மனப்பாங்கும் ஏற்படுகிறது.

* * *

5. தட்டாங்கல்

சிறுமியர்கள் விளையாடும் விளையாட்டு ஆகும். கற்களை மேலே போட்டு அவை கீழே வருவதற்குள் தரையைத் தட்டி கற்களைப் பிடிப்பதால் 'தட்டாங்கல்' என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதனை சங்க காலத்தில் கழங்காடுதல், கழற்சிக் காய் விளையாட்டு என்று அழைப்பர். கற்களுக்கு மாற்றாகக் கழற்சிக் காய்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

தட்டாங்கல் விளையாட்டினை வெவ்வேறு ஊர்களில் வெவ்வேறு எண்ணிக்கையில் உள்ள கற்களைக் கொண்டு விளையாடுவார்கள். கற்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப ஒண்ணான் கல், இரண்டான் கல், மூன்றான் கல் எனப் பிரித்துக் கொண்டு விளையாடுவர். விளையாட்டு விறுவிறுப்பாகச் செல்ல,

“ ஈரிப்புச் செண்டுப்பு
ஈரிப்புச் செண்டுப்பு இருதலையும் முல்லப்பு
சூடிமுடிப்பவர்க்கு கொண்டையெலாம் தாழம்பூ ”.

என்ற பாடலைப் பாடிக் கொண்டே ஆடுவர்.

தட்டாங்கல் விளையாடும் முறை:

ஒரே மாதிரியான உருண்டையான சிறு கூழாங்கற்களைக் கொண்டு விளையாடுவர். ஒன்று முதல் ஐந்து நபர்கள் வரை விளையாடலாம். தரையில் பெண்கள் வட்டமாக அமர்ந்து விளையாடுவார்கள். இவ்விளையாட்டினை விளையாடக் குறைந்தது ஐந்து கற்கள் தேவைப்படும்.

ஐந்து கற்களையும் தரையில் வைத்து, அதில் ஒரு கல்லை மட்டும் கையில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். அக்கல்லை மேலே போட்டுக் கீழே உள்ள மற்ற நான்கு கற்களையும் ஒவ்வொன்றாக மேலே போட்டு சேர்த்துப் பிடிக்க வேண்டும். இப்படி ஐந்து கற்களையும் பிடித்த பிறகு அதில் ஒரு கல்லை மட்டும் உள்ளங்கையில் வைத்து கீழே உள்ள மற்ற நான்கு கற்களையும் விழாமல் பிடிக்க வேண்டும். அவ்வாறு பிடிப்பவர் பழம் எனக் கொள்வார்கள். அவர்கள் ஆட்டத்தைத் தொடர்ந்து விளையாடலாம். விளையாடும் பொழுது கல்லைக் கீழே போட்டவர் ஆட்டத்தைத் தொடர முடியாது. வாய்ப்பு மற்றவருக்கு வழங்கப்படும். இப்படி ஒவ்வொரு முறையும் விளையாடுவதால் விளையாட்டு விறுவிறுப்பாக இருக்கும்.

சிறப்புகள்:

தட்டாங்கல் விளையாடுவதன் மூலம் குழந்தைகளின் மனநிலையானது ஒருமுகப்படுகிறது. கற்களைப் பிடிப்பதில் குறியாக இருப்பதனால் குழந்தையின் மூளை மற்றும் நரம்புகளுக்கு, சவாலான விளையாட்டாக அமைகின்றன. கைவிரல்கள் மற்றும் நரம்புகளுக்கு சீரான இரத்த ஓட்டத்தைக் கொடுக்கின்றன.

* * *

6. நுங்கு வண்டி

இன்றைய தலைமுறைக் குழந்தைகளுக்குப் பழமையான விளையாட்டுக்களைப் பற்றித் தெரிந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவு. அவர்கள் பிளாஸ்டிக்காலான (நெகிழி) வண்டியை விளையாட்டுப் பொருட்களாகப் பயன்படுத்தியிருப்பர். ஆனால் பனை மரத்தில் இருந்து கிடைக்கும் நுங்குக் கூடினால் செய்த வண்டியைப் பார்த்திருக்க மாட்டார்கள். இதனை 'நுங்கு வண்டி' என அழைப்பர். இது ஒரு வித்தியாசமான வண்டி. சுற்றுச்சூழலுக்குத் தீங்கு விளைவிக்காத, இயற்கைப் பொருளால் செய்யப்பட்ட வண்டி எனவும் கூறலாம்.

விளையாடும் முறை:

நுங்கு வண்டி விளையாட்டிற்கு சம அளவுள்ள இரு நுங்குக் கூடுகளும் அதனை இணைப்பதற்கு ஒரு சிறிய குச்சியும் தேவைப்படும். இப்பனை நுங்கின் மேற்பகுதியில் கண்கள் போன்ற துளையில் அரை அடி நீளமுள்ள குச்சியை இணைத்து (சொருகி) நுங்கு வண்டியை சிறுவர்களே செய்து கொள்வார்கள். பின்பு இந்த நுங்கு வண்டியைத் தள்ளுவதற்கு V வடிவிலான ஒரு அடி நீளமுள்ள கம்பைத் (கவைக் கம்பு) தயார் செய்து கொள்வார்கள்.

இவ்வாறு நுங்கு வண்டியைச் செய்த பிறகு போட்டிக்கான எல்லைப் பகுதியாகக் குறிப்பிட்டப் பகுதியைத் தேர்வு செய்து கொள்வார்கள். பின்பு அவ்விடத்திற்கு வண்டியை ஒட்டிக்கொண்டு வேகமாக ஓடிச் சென்று முதலில் எல்லையைத் தொடுபவரே வெற்றி பெற்றவர் ஆவார்.

சிறப்புக்கள்:

- ❖ சிறுவர் சிறுமியருக்கு மனமகிழ்ச்சி தரும்.
- ❖ சிறுவர்களே நுங்கு வண்டியைத் தயாரிப்பதால் குழந்தைகளின் படைப்பாற்றல் திறன் வளரும்.
- ❖ வீணாகும் பொருள்களைக் கொண்டு புதிய பொருள்கள் தயாரிப்பதால் அறிவுத்திறன் வளரும்.

* * *

7. பச்சைக்குதிரை

குதிரை, வரிக்குதிரை போன்ற விலங்குகளைப் பார்த்திருப்பீர்கள். ஆனால் இது ஒரு வித்தியாசமான பச்சைக் குதிரை. பச்சை நிறத்தில் குதிரையா? என்ற கேள்வி அனைவரிடமும் எழுகிறது அல்லவா? பச்சைக்குதிரை என்பது பச்சை வண்ணக் குதிரை அல்ல. சிறியவர்கள் முதல் குறிப்பிட்ட இளம்வயது இளைஞர்கள் வரை விரும்பி விளையாடும் விளையாட்டு ஆகும். இதனை 'உயரம் தாண்டுதல்' என்றும் அழைக்கலாம். தற்காலத்தில் விளையாடப்படும் உயரம் தாண்டுதலுக்குப் (High Jump) பச்சைக்குதிரை விளையாட்டு முன்னோடியாக அமைந்துள்ளது. இவ்விரு விளையாட்டுகளும் ஒன்று போல விளையாடப்படும். உயரம் தாண்டுதலில் மனிதருக்குப் பதிலாக இரும்புக் கம்பிகள் பயன்படுத்தப்படும்.

விளையாடும் முறை:

ஒருவர் தரையில் இரு கால்களை நீட்டி உட்கார வேண்டும். விளையாட்டுபவர்கள் ஒருவர் பின் ஒருவராக, வரிசையாக நின்று, உட்கார்ந்து இருப்பவர் கால்களைத் தாண்டிச் செல்லுதல் வேண்டும். எல்லோரும் தாண்டிய பின் ஒரு கால் மீது இன்னொரு காலை வைக்க வேண்டும்.

பின்னர் இரண்டு கைகளையும் ஒன்றன் மீது ஒன்றாக வைக்க வேண்டும். இப்படி ஒவ்வொரு முறையும் தாண்டும்போது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக உடலின் உயரம் சற்றுக் கூடிக் கொண்டே போகும். பின்னர் குனிந்துகொண்டு நின்றல் வேண்டும். தாண்டுபவர்கள் முதுகினைத் தாண்டிக் குதிக்க வேண்டும். அவ்வாறு தாண்ட முடியாதவர்கள் மறுமுறை ஆட்டத்தில் கலந்து கொள்ளலாம். விளையாடும் நபர்கள் அனைவருக்கும் வாய்ப்புகள் கொடுக்கப்படும்.

சிறப்புகள்:

பச்சைக்குதிரை விளையாடுவதால் முதுகெலும்பு வலுப்பெறுகிறது. குனிந்து எழுவதால் உடலுக்கு நல்ல உடற்பயிற்சி கிடைக்கிறது. உடலின் தசைப்பகுதிக்குச் சீரான இரத்த ஓட்டத்தை அளிக்கிறது.

* * *

8. குத்து விளையாட்டு

குத்து விளையாட்டு சிறுவர் சிறுமியர் விளையாடும், உந்து வேகத்திறன் காட்டும் விளையாட்டு ஆகும். கை வலிமையைச் சோதிக்கும் விதமாக இந்த விளையாட்டு அமையும்.

விளையாடும் முறை:-

இந்த விளையாட்டில் இருவர் மட்டுமே பங்கு கொள்ள முடியும். இருவரும் எதிர் எதிரே உட்கார வேண்டும். ஒருவர் இரண்டு கைகளையும் இணைத்து விரித்து வைக்க வேண்டும். ஒரு சிறுவர் கைகளை விரித்துக் கொண்டிருக்க, மற்றவர் அவரது உள்ளங்கைக்குள் அடித்துக் கொண்டிருப்பார். கைகளை நீட்டி விரித்துக் கொண்டிருக்கும் சிறுவர், அடித்துக் கொண்டிருக்கும் சிறுவனின் கைகளைப் பிடித்தால், பிடித்தவருக்கு வெற்றியும் பிடிபட்டவருக்கு தோல்வியும் கிட்டும். இந்த விளையாட்டை விளையாடும் போது இடை இடையே பாடல் பாடப்படும்.

“ மாங்கொலுக்கட்டை மஞ்சக் கொலுக்கட்டை
மாமியார் வீட்டுலே பிடிக் கொழுக்கட்டை”.

என்று பாடிக்கொண்டு, கையை விட்டு விட்டு, பிடித்து விளையாடுவார்கள். குத்தும்போது கையைப் பிடித்துவிட்டால் தோற்றவர் ஆவார். எதிர் அணி கையைப் பிடிக்கவில்லையெனில் ஆட்டத்தைத் தொடர்ந்து விளையாடலாம்.

சிறப்புகள்:

இந்த விளையாட்டை விளையாடுவதால் கைகளுக்கு உடற்பயிற்சி கிடைக்கிறது. உடலின் இரத்த ஓட்டம் சீரடைகிறது. வெற்றி தோல்வியைச் சமமாக எதிர்நோக்கும் பண்பு மேலோங்கும்.

* * *

9. நொண்டி (பாண்டி)

ஒரு காலை மடித்து, மற்றொரு காலால் மட்டும் தாவி நடப்பதை 'நொண்டி அடித்தல்' எனலாம். நொண்டி அடித்து விளையாடுவதால் நொண்டி விளையாட்டு என அழைக்கப்படுகிறது. இது இருமுறைகளில் விளையாடப்படுகிறது. அவையாவன,

➤ சதுர வடிவக் கட்டம் போட்டு விளையாடுதல்

➤ வட்ட வடிவக் கட்டம் போட்டு விளையாடுதல்

என்பனவாகும். இவற்றில் முதல் முறை தான் மிகுதியாக விளையாடப்படுகிறது. இவ் இருமுறைகளிலும் ஆட்டமுறைகள் வேறுபடும்.

சதுர வடிவக் கட்டம் போட்டு விளையாடுதல்:

சதுரம் போட்டு விளையாடுதல் மண் தரையில் சதுரமாக ஐந்து கட்டங்களைப் போட்டு நொண்டி விளையாட்டை விளையாடுவர். இந்த விளையாட்டை விளையாடுவதற்கு உடைந்த மண்பானையின் துண்டு அல்லது ஒட்டுத்துண்டு தேவைப்படும். இதனை சதுர வடிவில் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். விளையாட்டைத்

தொடங்குபவர் கட்டத்தின் வெளியே நின்று கொண்டு கையில் உள்ள ஒட்டுச் சில்லினை கட்டத்திற்குள் தூக்கிப் போட வேண்டும். பின்பு நொண்டி அடித்துக் கொண்டு ஒவ்வொரு கட்டத்தையும் தாண்டிச் செல்ல வேண்டும்.

கட்டத்தில் உள்ள சில்லினை உதைத்துக் கொண்டு கட்டத்தின் வெளியே தள்ள வேண்டும். தள்ளிய சில்லினை நெற்றியில் வைத்து கண்ணை மூடிக் கொண்டு கட்டத்தின் உள்ளே காலினை வைத்து சரியா?, தவறா? என சொல்லிக் கொண்டே வரவேண்டும். அப்பொழுது கோட்டை மிதிக்காமல் சரியாகச் சென்றால் 'சரி' என்றும் தவறாகக் கோட்டை மிதித்துவிட்டால் 'தவறு' என்றும் மற்றவர்கள் சொல்வார்கள். சரியாகக் கோட்டைக் கடந்து செல்பவர் ஆட்டத்தைத் தொடரலாம். தவறாக இருந்தால் ஆட்டத்தைத் தொடர முடியாது. நொண்டி அடித்துச் செல்பவர் கட்டத்திற்குள் காலை ஊன்றிவிட்டாலோ அல்லது ஓட்டுத்துண்டு கோட்டை விட்டு குறிதவறி வெளியே சென்றுவிட்டாலோ விளையாடுபவர் தோற்றவர் ஆவார். அவர் ஆட்டத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும். பின்பு அடுத்தவர் விளையாட்டை ஆரம்பிக்கலாம். நெற்றியில் உள்ள சில்லினைக் கீழே போடாமல் ஐந்து கட்டங்களையும் கடந்துவிட்டால் அவரே வெற்றி பெற்றவர் ஆவார்.

வட்டம் போட்டு விளையாடுதல்:

தரையில் வட்டம் போட்டு நொண்டி விளையாடுதல் மற்றொரு முறையாகும். இதில் எத்தனை நபர் வேண்டுமானாலும் விளையாடலாம். விளையாடுபவர்கள் வட்டத்திற்கு உள்ளே ஓட வேண்டும். தொடுபவர் நொண்டி அடித்துச் சென்று தொட வேண்டும். நொண்டி அடித்துச் செல்பவருக்கு கால் வலித்தால் வட்டத்திற்குள் போடப்பட்டிருக்கும் மற்றொரு சிறு வட்டத்தில் நிற்க வேண்டும்.

இவ்வட்டத்தைத் தவிர மற்ற இடங்களில் காலை ஊன்றக் கூடாது. நொண்டி அடித்துச் செல்பவர் ஓடுபவரைத் தொட்டுவிட்டால், அவர் வட்டத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும். அல்லது தோற்றவர் நொண்டி விளையாட்டை மீண்டும் தொடரலாம்.

சிறப்புகள்:

குழந்தைகள் நொண்டி அடித்து விளையாடுவதால் உடலில் உள்ள சோம்பல் நீங்குகிறது. உடல் புத்துணர்ச்சி அடைகிறது.

* * *

10. இசை நாற்காலி

சிறியவர்கள் முதல் பெரியவர்கள் வரை குழுவாகச் சேர்ந்து விளையாடும் விளையாட்டு. இசைப் பாடலையும் நாற்காலிகளையும் மையமாகக் கொண்ட விளையாட்டு. இசைப் பாடல் ஒலிக்கும் பொழுது நாற்காலிகளைச் சுற்றி வரும் நபர்கள் இசை நின்றவுடன் அந்த நாற்காலிகளில் இடம் பிடித்து உட்காருவது இசை நாற்காலி விளையாட்டு ஆகும். இந்த விளையாட்டு, ஊர்த்திருவிழா மற்றும் பள்ளிகளில் போட்டியாக நடத்தப்படுகிறது.

விளையாடும் முறை:

முதலில் விளையாடும் நபர்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப நாற்காலிகள் வட்டமாகப் போடப்படும். விளையாட்டினை ஆரம்பிக்கும்போது இசைப்பாடலை ஒலிக்கச் செய்வர். வட்டமாக நிற்பவர்கள் நாற்காலிகளைச் சுற்றிவர, இடை இடையே பாட்டு இசைப்பதை நிறுத்துவர். அப்போது அவரவர் நாற்காலியில் அமரவேண்டும். நாற்காலி இல்லாதவர்கள் ஆட்டத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும். பின்பு ஒரு நாற்காலியை எடுத்து விடுவர். மறுபடியும் விளையாட்டு தொடங்கும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு நபரும் ஆட்டத்தை விட்டு வெளியேறும் பொழுது நாற்காலிகளின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டே இருக்கும். கடைசியாக ஒரு நாற்காலி மிஞ்சும். இருவர் சுற்றிக்கொண்டு இருப்பர். அதில் யார் அமர்கிறாரோ அவரே வெற்றி பெற்றவர் ஆவார்.

சிறப்புகள்:

இசை நாற்காலி விளையாடுவதால் குழந்தைகளுக்கு எதிர்வினைகளை சமாளிக்கும் ஆற்றலும் சமயோசிதப் புத்தியும் ஏற்படுகிறது.

* * *

உலகத்தமிழ்க் கல்விக்கழகம்

www.worldtamilacademy.com